

poterunt hæc & similia verba (Sgena. Sgilla. Sgegija. &c.)

Sed quia apud latinos litera G, non pronunciatur eodem modo quando jungitur alicui ex his tribus vocalibus A, O, U. sicuti pronunciatur cum aliis duabus vocalibus I. & E. ideo quando immediate post G sequi deberet aliqua ex tribus vocalibus A, O, U, interponatur consonans J. atque ita pronunciatio literæ G. succedet ex voto; ut patet in sequentibus verbis; exempli gratia. Sgjalóft. Sgjomije. Sgjuditi. Sgjułin, &c.

Si quis autem nollet uti literis SG. Sed velle adhuc addere caracteribus latinis literam , quæ est propria linguæ, male quidem non faceret: sed quia typographi hos characteres extraneos habere non solent, non omnes addere possent prædictam literam ideo magis expedit uti literis SG. quam addere aliam literam; præsertim, cum aliquibus additio hæc literarum non placeat, & maxime quando caracteribus latinis non alteratis illud verbum exprimi potest.

Reliquum est, ut consideremus aliqua verba illyrica difficiliora, quæ non tam facile exprimi possunt literis, non dico latinis tantum, sed nec ipsis illyricis, cum Syllabam aliquam includant, quæ vocalem literam habere non videntur, aut saltem animadverti non potest quæ nam ex vocalibus illasit; ideo scriptores cuncti fuerunt verbum illud aliter scribere, quam pronunciatur. Exempli gratia, Mortem aliqui scribunt, Smart. aliqui Smert, aliqui alij sine ulla vocali. Smrt. Sed in communi usu loquendi, non dicitur smart, nec smert. Sed modo quodam aspero, ita ut vocalis non advertatur. Ego, ut similia verba, ita asperè pronunciem. Duplico literam RR. & post illas pono vocalem I. hoc modo Smrit. Trín: RRit; &c.

Verum tamen est, litera I. quæ sequitur duo illa RR. quam paucissimè tangi debet atque ita fieri, ut pronuncietur, quemadmodum pronunciarì solet in sermone familiari: quod tam bene succedere non potest illis, qui alio modo scribunt, quia statim obviam habent illant vocalem, quæ cogit illos ad pronuntiandum, cum pronunciarì non debeat clarè, nec tota: Itaque illo modo pronunciatio statim incipit male, & quodammodo trahit ad male pronuntiandum, & difficile est ut finiat bene: sed nostro modo pronunciatio bene incipit, & facilius est, ut bene finiat, quamvis postea inveniat illud I. quod non debet pronunciarì totum, sed quodammodo rectum aspera illa pronunciatione duorum RR. & facile est, ut non pronuncietur totum: imo si quis illud pronuntiare vellet totum sicut cum illa asperitate duorum RR. non possit, ut linguæ peritis patet.

Sicubi autem pronunciarì solet Smart, sive Smert &c. illi possunt hoc